

KOMISIJA

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2008 m. liepos 2 d.

dėl pagalbos schemos „1998 m. regionų įstatymas Nr. 9 – neteisėtas pagalbos N 272/98 taikymas“
(C 1/04 (ex NN 158/03 ir CP 15/2003))

(pranešta dokumentu Nr. C(2008) 2997)

(Tekstas autentiškas tik italų kalba)

(Tekstas svarbus EEE)

(2008/854/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

procedūrą buvo paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ⁽²⁾. Komisija paprašė suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas.

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 88 straipsnio 2 dalies pirmąją pastraipą,

- (4) 2004 m. kovo 10 d. rašte (D/5172) Komisija patenkino Italijos valdžios institucijų prašymą pratęsti pastabų pateikimo terminą; jos Italijos valdžios institucijų buvo perduotos 2004 m. balandžio 19 d. rašte, Komisijos užregistruotame 2004 m. balandžio 26 d. (A/32956).

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės susitarimą, ypač į jo 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

- (5) 2004 m. balandžio 30 d. rašte, Komisijos užregistruotame tą pačią dieną, Komisija gavo pastabas iš vienos suinteresuotosios šalies, t. y. iš vieno pagalbos gavėjų pagal schemą. Iš skundo pateikėjo Komisija negavo papildomų pastabų.

pakvietusi suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas pagal nurodytas nuostatas ⁽¹⁾ ir atsižvelgusi į šias pastabas,

- (6) 2004 m. gegužės 13 d. rašte D/53359 Komisija perdavė gautas pastabas Italijos valdžios institucijoms, kad šios galėtų atsakyti.

kadangi:

1. PROCEDŪRA

(1) 2003 m. vasario 21 d. Komisija gavo skundą (užregistruotą numeriu CP 15/2003) dėl Sardinijos viešbučių pramonei skirtos regioninės pagalbos schemos, Komisijos patvirtintos 1998 m. (atvejis N 272/98), neteisėto taikymo.

- (7) Italijos valdžios institucijos nepateikė jokie atsakymo į perduotas pastabas.

(2) 2003 m. vasario 26 d. rašte (D/51355) Komisija Italijos valdžios institucijų paprašė patikslinimų. 2003 m. kovo 28 d. rašte Komisija patenkino Italijos valdžios institucijų prašymą pratęsti reikalauotos informacijos suteikimo terminus; ši informacija buvo vėliau perduota 2003 m. balandžio 22 d. rašte (A/33012).

- (8) 2004 m. gruodžio 7 d. Briuselyje įvyko susitikimas su Italijos valdžios institucijomis.

(3) 2004 m. vasario 3 d. Komisija priėmė sprendimą pradėti oficialią tyrimo procedūrą „Neteisėtas pagalbos N 272/98 taikymas. Sprendimas pradėti procedūrą pagal EB sutarties 88 straipsnio 2 dalį“. Komisijos sprendimas pradėti

- (9) 2005 m. birželio 28 d. rašte, Komisijos užregistruotame 2005 m. birželio 30 d. (A/35257), Italijos valdžios institucijos suteikė papildomos informacijos.

- (10) 2006 m. lapkričio 22 d. Komisija priėmė sprendimą patikslinti ir išplėsti procedūrą, kuris buvo paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ⁽³⁾. Komisija paprašė suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas.

⁽¹⁾ OL C 79, 2004 3 30, p. 4 ir OL C 32, 2007 2 14, p. 2.

⁽²⁾ OL C 79, 2004 3 30, p. 4.

⁽³⁾ OL C 32, 2007 2 14, p. 2.

(11) Nei Italijos valdžios institucijos, nei trečiosios suinteresuotosios šalys neperdavė jokių pastabų dėl sprendimo patikslinti ir išplėsti procedūrą.

2. PRIEMONĖS APRAŠYMAS

(12) Pagalbos schemeje N 272/98 yra numatytos subsidijos, skirtinos pradinėms investicijoms viešbučių pramonės sektoriuje Sardinijoje. Regioninės pagalbos schema buvo patvirtinta 1998 m. ⁽¹⁾ ir Komisijos laikyta suderinama su bendrąja rinka pagal EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies a punkte numatytą leidžiančią nukrypti nuostatą.

(13) Pagalbos schemeje numatytos dvi priemonės:

- a) priemonė, pagal kurią numatyta pagalba pradinėms investicijoms subsidijų ir lengvatinių paskolų forma;
- b) priemonė, nustatyta 1998 m. kovo 11 d. Regionų įstatymo Nr. 9 9 straipsnyje, kuria numatoma pagalba veiklai pagal vadinamąją *de minimis* taisyklę, palūkanų atskaitymo forma.

Šis sprendimas nėra susijęs su antrąja schemos dalimi, ji čia paminėta tik bendroms aplinkybėms atskleisti.

(14) Italijos valdžios institucijos pranešė apie 1998 m. Regionų įstatymą Nr. 9 dėl regioninės pagalbos schemos, neperdavusios kartu su pranešimu jokie veiklos įgyvendinimo reglamento.

(15) Sprendime patvirtinti schemą Komisija taip aprašė priemonę:

- a) schema yra skirta pradinių investicijų į turizmo pramonę subsidijoms suteikti;
- b) pagalba, kurios intensyvumas yra iki 40 % reikalavimus atitinkančių išlaidų, suteikiama subsidijų forma, prie kurių pridedama lengvatinė paskola iki 35 % reikalavimus atitinkančių išlaidų (palūkanų subsidija gali sudaryti sumažintą orientacinę palūkanų normą iki 60 %);

c) sprendimu aiškiai patvirtinamas Italijos valdžios institucijų įsipareigojimas pagalbos intensyvumą suderinti patvirtinant 2000–2006 m. Italijos regioninės pagalbos žemėlapi;

d) schemos trukmė yra neribota, o jos pirmųjų priemonės vykdymo metų biudžetą sudaro 2,6 mln. EUR;

e) finansavimo paraiškos turi būti pateiktos prieš pradėdant vykdyti projektus;

f) vis dėlto pagalba palūkanų subsidijos forma tam tikromis aplinkybėmis gali būti suteikta investicijoms, įvykdytoms dar prieš 1993 m. Regionų įstatymo Nr. 40 įgyvendinimą. Pagal Italijos valdžios institucijų prisiimtą įsipareigojimą tokio tipo pagalba apsiriboja tik *de minimis* parama.

(16) Komisijai patvirtinus, Sardinijos regionas priėmė dekretą ir įvairius schemos įgyvendinimo sprendimus. 1999 m. balandžio mėn. priėmus Dekretą Nr. 285 ⁽²⁾, buvo priimti keli administraciniai sprendimai, visų pirma 2000 m. liepos 27 d. Sprendimas Nr. 33/4 ir Sprendimas Nr. 33/6. Sprendimu Nr. 33/6, kuris taikomas kartu su Sprendimu Nr. 33/4, nustatyta, kad kai kuriais išskirtiniais atvejais pagalba gali būti suteikta, net jeigu darbai buvo pradėti prieš pateikiant paraišką.

(17) Priėmus 2000–2006 m. Italijos regioninės pagalbos žemėlapi, schema buvo suderinta atsižvelgiant į pagalbos intensyvumą ⁽³⁾. 2000 m. lapkričio 2 d. rašte (A/39177) Italijos valdžios institucijos informavo Komisiją apie įgyvendinimo priemones, kurių imtasi panaudojant reikiamas priemones ir kuriomis patvirtintas:

a) pagalbos intensyvumo suderinimas atsižvelgiant į pagalbos didžiausią ribą, taikytiną pagal 2000–2006 m. Italijos regioninės pagalbos žemėlapi (žr. visų pirma 2000 m. rugpjūčio 8 d. Sprendimą Nr. 34/73);

b) pagalbos būtinumo principo laikymasis (žr. visų pirma 2000 m. liepos 27 d. Sprendimo Nr. 33/4 6 straipsnį, kuriame aiškiai nustatyta, kad reikalavimus atitinka išlaidos, patirtos jau pateikus finansavimo prašymą) ⁽⁴⁾.

(18) Iš Italijos valdžios institucijų 2001 m. gegužės 17 d. rašte suteiktos informacijos Komisija sužinojo, kad Italija sutiko su reikiamų priemonių pasiūlymu ir patvirtino, kad schema buvo suderinta su 1998 m. valstybės regioninės pagalbos gairėmis (toliau – 1998 m. gairės) ⁽⁵⁾.

⁽²⁾ Decreto dell'assessore del turismo, artigianato e commercio del 29.4.1999, n. 285 „Esecutività della Deliberazione della Giunta Regionale n. 58/60 del 22.12.1998 come modificata dalla Deliberazione n. 16/20 del 16.3.1999 che approva la direttiva di Attuazione prevista dall'Art. 2 della L.R. 11 marzo 1998 n. 9 disciplinante: incentivi per la riqualificazione delle strutture alberghiere e norme modificative della L.R. 14.9.1993 n. 40.“ Išspausdintas 1999 m. gegužės 8 d. B.U.R.A.S Nr. 14.

⁽³⁾ OL C 175, 2000 6 24, p. 11.

⁽⁴⁾ 2000 m. liepos 27 d. Sprendimo Nr. 33/4 priedo „1998 m. kovo 11 d. Regionų įstatymo Nr. 9 įgyvendinimo direktyvos“ 6 straipsnis „Reikalavimus atitinkančios išlaidos“: „[...] Reikalavimus atitinka nurodytos išlaidos, jei buvo patirtos jau pateikus prašymą numatytai pagalbai“.

⁽⁵⁾ OL C 74, 1998 3 10, p. 9.

⁽¹⁾ 1998 m. lapkričio 12 d. Komisijos raštas SG(98) D/9547.

- (19) Konkrečiai schema buvo įgyvendinta taikant kvietimo procedūrą, viešai paskelbiant kvietimą teikti atitinkamas paraiškas, parengtas pagal nurodytus sprendimus.
- (20) Italijos valdžios institucijų teigimu, 2001 m. buvo viešai paskelbtas pirmasis kvietimas teikti paraiškas (vadinasis 2000 m. kvietimas teikti paraiškas), kuriuo suinteresuotosios šalys buvo kviečiamos pateikti oficialius finansavimo taikant pagalbos schemą prašymus.
- (21) Remiantis turima informacija, matyti, kad paskelbus pirmąjį kvietimą buvo priimti šie sprendimai:
- 2002 m. sausio 31 d. Sardinijos regionas priėmė Sprendimą Nr. 3/24, kuriame buvo pasiūlytas pirmasis kai kuriuose sektoriuose veikiančių pagalbos gavėjų sąrašas. Taikytini atrankos kriterijai buvo išvardyti Sprendime Nr. 33/4 ir vėliau patikslinti 2000 m. lapkričio 21 d. aplinkraštyje;
 - 2002 m. balandžio 16 d. Sardinijos regionas priėmė Sprendimą Nr. 12/17, kuriuo iš dalies pakeitė minėtąjį pagalbos gavėjų sąrašą ir pasiūlė papildomą sąrašą;
 - 2002 m. liepos 18 d. Sardinijos regionas priėmė Sprendimą Nr. 23/40, kuriuo patvirtino reikalavimus atitinkančių projektų pagal 2000 m. kvietimą teikti paraiškas sąrašą;
 - 2003 m. vasario 7 d. Sardinijos regionas priėmė Sprendimą Nr. 5/38, kuriuo ištaisė kai kurias klaidas, susijusias su tam tikrais Sprendime Nr. 23/40 numatytais pagalbos gavėjais.
- (22) 2003 m. balandžio 22 d. rašte (užregistruotame 2003 m. balandžio 28 d. numeriu A/33012) pateiktos informacijos 13 puslapyje Italijos valdžios institucijos teigė, kad „regiono labui buvo nuspręsta įtraukti į sąrašą kai kuriuos vadinamuosius „kritinius“ projektus (t. y. projektus, kurių darbai buvo pradėti prieš pagalbos paraiškos pateikimo dieną, bet jau išgaliojus įstatymui, t. y. 1998 m. balandžio 5 d.)“. Todėl, Italijos valdžios institucijų teigimu, 2002 m. pagalba buvo suteikta bent 28 investiciniams projektams, pradėtiems prieš pagalbos paraiškos dieną, ir jiems paremti skirta bendra maždaug 24 mln. EUR suma.
- (23) Pradėdama oficialią tyrimo procedūrą, Komisija priminė, kad pagal 1998 m. gairių 4.2 punktą pagalbos paraiška turi būti pateikta prieš pradėdant vykdyti projektą.
- (24) Be to, Komisija atkreipė dėmesį, kad minėtas įpareigojimas yra patvirtintas ir 1998 m. Komisijos sprendime neteikti prieštaravimų dėl regioninės pagalbos schemos, skirtos Italijos viešbučių pramonei – Sardinijos regionui (N 272/98).
- (25) Vis dėlto nepaisant to, kad Komisijos sprendime buvo nustatytas įpareigojimas pagalbos gavėjams pateikti paraišką prieš pradėdant vykdyti projektą ir kad Italijos valdžios institucijos aiškiai patvirtino ⁽¹⁾ šio įpareigojimo vykdymą, panaudodamos reikiamas priemones išgaliojus 1998 m. gairėms, Italijos valdžios institucijos priėmė įvairius veiklos įgyvendinimo reglamentus (visų pirma 1998 m. gruodžio 22 d. sprendimą ir 2000 m. liepos 27 d. Sprendimą Nr. 33/6), kurie niekada nebuvo perduoti Komisijai. Šiuose veiklos įgyvendinimo reglamentuose buvo numatyta galimybė išimties tvarka ir tik pirmiesiems schemos įgyvendinimo metams investiciniams projektams, pradėtiems prieš pateikiant pagalbos paraišką, skirti pagalbą pagal pirmąjį kvietimą teikti paraiškas. Šiuo atžvilgiu Komisija laikosi nuomonės, kad Italijos valdžios institucijos neįvykdė įpareigojimų, nustatytų Komisijos sprendime, kuriuo buvo patvirtinta pagalbos schema, ir nesilaikė regioninės pagalbos gairėse numatytų reikalavimų.
- (26) Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad pagalbos paraiškos nepateikimas prieš pradėdant projekto darbus galėjo turėti neigiamos įtakos skatinamajam pagalbos poveikiui. Komisija laikėsi nuomonės, kad tokios aplinkybės pagal Reglamento (EB) Nr. 659/99 ⁽²⁾ 16 straipsnį (toliau – procedūros reglamentas) galėtų būti neteisėtas pagalbos N 272/98 taikymo atvejis, ir turėjo abejonių dėl investiciniams projektams, pradėtiems prieš pateikiant pagalbos paraišką, suteiktos pagalbos suderinamumo su bendrąja rinka.
- (27) Pirmajame sprendime pradėti procedūrą Komisija savo tyrime visą dėmesį buvo sutelkusi į faktą, kad jai niekada nebuvo pranešta apie minėtus schemos veiklos įgyvendinimo reglamentus. Be to, Sprendimas Nr. 33/6 visiškai nebuvo paminėtas sprendime pradėti oficialią tyrimo procedūrą.
- (28) Vis dėlto 22 punkte nurodyta pagalba buvo skirta remiantis Sprendimu Nr. 33/6, o ne Sprendimu Nr. 33/4, klaidingai paminėtu 2004 m. vasario 3 d. sprendime pradėti oficialią tyrimo procedūrą.

4. PAGRINDAS PATIKSLINTI IR IŠPLĖSTI PROCEDŪRĄ

- (27) Pirmajame sprendime pradėti procedūrą Komisija savo tyrime visą dėmesį buvo sutelkusi į faktą, kad jai niekada nebuvo pranešta apie minėtus schemos veiklos įgyvendinimo reglamentus. Be to, Sprendimas Nr. 33/6 visiškai nebuvo paminėtas sprendime pradėti oficialią tyrimo procedūrą.
- (28) Vis dėlto 22 punkte nurodyta pagalba buvo skirta remiantis Sprendimu Nr. 33/6, o ne Sprendimu Nr. 33/4, klaidingai paminėtu 2004 m. vasario 3 d. sprendime pradėti oficialią tyrimo procedūrą.

3. PROCEDŪROS PRADĖJIMO PAGRINDAS

- (23) Pradėdama oficialią tyrimo procedūrą, Komisija priminė, kad pagal 1998 m. gairių 4.2 punktą pagalbos paraiška turi būti pateikta prieš pradėdant vykdyti projektą.

⁽¹⁾ 2001 m. balandžio 25 d. raštu Nr. 5368 (užregistruotu numeriu A/33473). Žr. 17 punktą.

⁽²⁾ Tarybos reglamentas (EB) Nr. 659/99, nustatantis išsamias EB sutarties 93 straipsnio [dabar – 88 straipsnio] įgyvendinimo taisykles, OL L 83, 1999 3 27, p. 1.

(29) Be to, pirmasis sprendimas pradėti oficialią tyrimo procedūrą pagrįstas neteisėtu patvirtintos pagalbos schemos įgyvendinimu pagal minėto procedūros reglamento 16 straipsnį. 16 straipsnis bendrai suprantamas kaip susijęs su situacijomis, kuriose patvirtintos pagalbos gavėjas įgyvendina pagalbą sprendimo skirti individualią pagalbą arba pagalbos sutarties sąlygoms prieštaraujančiu būdu, ir nėra suprantamas kaip susijęs su situacijomis, kai valstybė narė, iš dalies pakeisdama esamą pagalbą, sukuria naują neteisėtą pagalbą (procedūros reglamento 1 straipsnio c ir f punktai).

(30) Dėl šių priežasčių ir siekdama pašalinti nesusipratimus Komisija laikėsi nuomonės, kad būtina patikslinti ir išplėsti procedūrą, bei pakvietė nacionalinės valdžios institucijas ir trečiąsias suinteresuotąsias šalis pateikti pastabas.

5. SUINTERESUOTŲJŲ ŠALIŲ PASTABOS

(31) Kaip atsakymą į *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbtą 2004 m. sprendimą pradėti oficialią tyrimo procedūrą Komisija gavo vienos suinteresuotosios šalies pastabas:

— *Grand Hotel Abi d'Oru S.p.a.*

Gautos pastabos yra skirtos esamam skatinamajam poveikiui ir pagalbos būtinumo principo laikymuisi paaiškinti.

(32) Įrodinėdama, kad visiškai laikomasi skatinamojo poveikio ir pagalbos būtinumo principo, suinteresuotoji šalis remiasi šiais svarstymais:

— pirmiausia suinteresuotoji šalis teigia, kad prieš pradedant darbams ji pateikė pagalbos paraišką pagal kitą regioninės pagalbos schemą, t. y. pagal schemą N 715/99 ⁽¹⁾ (1992 m. Įstatymas Nr. 488). Vis dėlto pagal du kartus patenkintą paraišką jai nebuvo suteiktas joks finansavimas dėl nepakankamų finansinių išteklių,

— negavusi pagalbos pagal minėtąją schemą ir atkreipusi dėmesį, kad tuo pat metu (1999 m. gegužės mėn.) buvo viešai paskelbti 1998 m. Regionų įstatymo Nr. 9 veiklos įgyvendinimo reglamentai, suinteresuotoji šalis nusprendė pateikti pagalbos paraišką pagal tiriamą schemą. Suinteresuotoji šalis aiškina, kad rėmėsi faktu, jog paraiška buvo patenkinta nepaisant to, kad projektai jau buvo pradėti, pagal standartus, numatytus pirmajame priemonės įgyvendinimo reglamente – 1999 m. Dekrete Nr. 285, kuriuo buvo numatyta galimybė suteikti pagalbą ir jau pradėtiems

projektams, jei tik jie buvo pradėti vykdyti išgaliojus 1998 m. Regionų įstatymui Nr. 9, t. y. po 1998 m. balandžio 5 d.,

— suinteresuotoji šalis priduria, kad pagalbos paraiška, pateikta pagal tiriamą schemą, buvo susijusi tik su viena daug didesnio investicinio projekto dalimi (pradinio investicinio projekto reikalavimus atitinkančių išlaidų suma siekė 10 500 000 EUR, o įtrauktų į pagalbos paraišką pagal tiriamą schemą suma siekė 9 039 028 EUR),

— suinteresuotoji šalis daro išvadą, kad yra nesvarbu, jog pagalbos paraiška pagal tiriamą schemą buvo pateikta jau prasidėjus darbams, nes tai yra paprasčiausias tos pačios paraiškos, anksčiau pateiktos pagal kitą regioninės pagalbos schemą ir, be kita ko, susijusios su tuo pačiu investiciniu projektu, pakartojimas.

(33) Suinteresuotoji šalis grindžia pagalbos būtinumą, be kita ko, pabrėždama, kad be valstybinio finansavimo nebūtų pradėjusi tokio investicinio projekto. Be to, norėdama pradėti investicijas suinteresuotoji šalis kreipėsi ir į banką dėl finansavimo labai trumpam terminui, laukdama, kol bus suteikta pagalba.

(34) Priėmus sprendimą patikslinti ir išplėsti procedūrą ⁽²⁾, Komisija negavo jokių kitų pastabų.

6. ITALIJOS VALDŽIOS INSTITUCIJŲ PASTABOS

(35) Atsakydamos į Komisijos vertinimą, pateiktą rašte pradėti procedūrą, Italijos valdžios institucijos nurodė tris pagrindinius argumentus, pagrindžiančius teisėtų lūkesčių, pagalbos skatinamojo poveikio ir *de minimis* ribos nustatymo buvimą.

Teisėti lūkesčiai ir skatinamasis poveikis

(36) Komisijai pateiktose pastabose Italijos valdžios institucijos patvirtina teisėtų lūkesčių buvimą ir nurodo teisinio tikrumo principą. Pirmiausia jos aiškina, kad 1998 m. Regionų įstatymas Nr. 9 pagalbos gavėjų iš dalies yra laikomas ankstesnės schemos, numatytos 1993 m. Regionų įstatymu Nr. 40 (dar esamu ir galiojančiu), kuris taikomas pagal vadinamąją sistemą „prie langelio“ (schema N 611/93, iš dalies pakeista schema N 250/01), esamą ir galiojančią nagrinėjamu laikotarpiu, tęsinium. Italijos valdžios institucijos aiškina, kad ši sistema prisidėjo prie pagalbos gavėjų teisėtų lūkesčių dėl teisės gauti subsidijas remiantis tik pagalbos paraiška, neatsižvelgiant į tai, ar projektai jau pradėti, ar ne.

⁽¹⁾ 2000 m. rugpjūčio 2 d. raštas valstybei narei SG(2000) D/105754.

⁽²⁾ OL C 32, 2007 2 14, p. 2.

- (37) Be to, Italijos valdžios institucijos aiškina, kad regioninės pagalbos schemos įgyvendinimo reglamentai buvo priimti tik Komisijai patvirtinus pačią schemą. Pirmasis įgyvendinimo reglamentas buvo priimtas 1999 m. balandžio 29 d. (1999 m. Dekretas Nr. 285). Pagal dekreto 17 straipsnį („Pereinamojo laikotarpio taisyklė“) reikalavimus atitinkančiomis išlaidomis laikomos po įstatymo įsigaliojimo (1998 m. balandžio 5 d.) patirtos išlaidos. 1999 m. Dekretas Nr. 285 buvo paskelbtas 1999 m. gegužės 8 d. *Sardinijos regiono oficialiajame leidinyje* ⁽¹⁾.
- (38) Italijos valdžios institucijos priduria, kad 1999 m. Dekretas Nr. 285 buvo panaikintas 2000 m. liepos 27 d. Sprendimu Nr. 33/3, nes turėjo trūkumų. Tuo pat metu Sardinijos regionas priėmė naujas įgyvendinimo direktyvas, apie kurias Komisijai buvo pranešta 2000 m. rugsėjo 20 d.
- (39) Italijos valdžios institucijos pabrėžia, kad priimdamas minėtus sprendimus 2000 m. liepos 27 d. Sardinijos regionas turėjo atsižvelgti į faktą, kad 1999 m. Dekreto Nr. 285 paskelbimas oficialiajame leidinyje pagalbos gavėjams sukėlė teisėtus lūkesčius. Dėl šios priežasties buvo nuspręsta, kad pagal pirmąjį kvietimą teikti paraiškas bus priimtos pagalbos paraiškos dėl jau pradėtų investicinių projektų, remiantis 1998 m. Regionų įstatymo Nr. 9 9 straipsnio nuostatomis. Dėl šios priežasties Sprendimo Nr. 33/6 straipsnyje „Pereinamojo laikotarpio taisyklė“, taikoma pirmajam kvietimui teikti paraiškas“ nurodyta, kad pagalbos reikalavimus atitinka tik pagal pirmąjį kvietimą teikti paraiškas pateiktų paraiškų išlaidos, dėl darbų patirtos po 1998 m. balandžio 5 d., įsigaliojus 1998 m. Regionų įstatymui Nr. 9.
- (40) Be to, Italijos valdžios institucijos primena, kad dėl reikiamų priemonių panaudojimo Komisija 2001 m. gegužės 17 d. rašte (D/52027) nustatė schemos suderinamumą su bendrąja rinka, pareikalavusi Italijos valdžios institucijų įgyvendinti 1998 m. Regionų įstatymo Nr. 9 9 straipsnį pagal Reglamentą (EB) Nr. 69/2001 *de minimis*.
- (41) Italijos valdžios institucijos taip pat aiškina, kad, siekiant konkrečiai įgyvendinti schemą, įsigaliojus 2000 m. liepos 27 d. sprendimui reikėjo įtraukti pagalbos paraiškas, pateiktas prieš viešai paskelbiant pirmąjį kvietimą teikti paraiškas, panaudojant naujus blankus.
- (42) Be to, Italijos valdžios institucijos pabrėžia skatinamojo poveikio buvimą, nes subsidijos buvo būtinos banko paskoloms, atsiradusioms laikotarpiu nuo išlaidų susidarymo iki pagalbos išmokėjimo, likviduoti.
- (43) Galiausiai Italijos valdžios institucijos pareiškia, kad pagalbos gavėjai turėjo pasirinkti šią regioninės pagalbos schemą, nes dėl to paties projekto negalėjo pateikti įvairių pagalbos paraiškų pagal skirtingas schemas. Be to, pabrėžiama, kad regioninės pagalbos schema, nustatyta 1998 m. Regionų įstatymu Nr. 9 (N 272/98), ir nacionalinė regioninės pagalbos schema, nustatyta 1992 m. Įstatymu Nr. 488 (N 715/99), panaikina viena kitos taikymo galimybę.
- „De minimis“ ribos nustatymas
- (44) Italijos valdžios institucijos teigia, kad buvo laikomasi skatinamojo poveikio principo, nepaisant to, kad darbai buvo pradėti prieš pateikiant pagalbos paraišką pagal 1998 m. Regionų įstatymo Nr. 9 9 straipsnį. Nacionalinės valdžios institucijų teigimu, pagalbos daliai, suteiktai prieš pateikiant paraišką, yra taikoma *de minimis* taisyklė. Italijos valdžios institucijos tvirtina, kad 100 000 EUR ribos neviršijanti pagalbos dalis, suteikta prieš pateikiant paraišką, turėtų būti laikoma atskira, atsižvelgiant tik į išlaidas, patirtas iki tos datos, ir neatsižvelgiant į visas projekto išlaidas. Šie svarstymai yra susiję su 12 iš 28 projektų.
- (45) Priėmus sprendimą patikslinti ir išplėsti procedūrą, Komisija negavo jokių kitų pastabų.

7. PRIEMONĖS VERTINIMAS

Valstybės pagalba pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį

- (46) Reikia priminti, kad schemos N 272/98 vertinime buvo prieita prie išvados, kad priemonė yra valstybės pagalba pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį, nes buvo laikoma atitinkančia visas šiame straipsnyje numatytas sąlygas.
- (47) Priemonė suteikia ekonominių pranašumą tam tikrai pagalbos gavėjų grupei, sumažindama įprastines jų išlaidas. Ji yra suteikiama iš valstybinių išteklių ir kelia pavojų iškraipyti konkurenciją, nes finansiškai sustiprina kai kurias įmones palyginti su jų konkurentėmis. Kadangi konkurenciją viešbučių sektoriuje patiria pritraukti turistus besistengiantys ūkio subjektai iš įvairių valstybių narių, turizmo sektoriui suteikiamas finansavimas gali daryti poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai ⁽²⁾.

⁽¹⁾ *Bollettino Ufficiale della Regione Sardegna (Suppl. Straordinario No 3 al Bollettino Ufficiale No 14 dell'8 maggio 1999)*. (Sardinijos regiono oficialusis leidinys (1999 m. gegužės 8 d. oficialiojo leidinio Nr. 14 neeilinis priedas Nr. 3)).

⁽²⁾ Pavyzdžiui, dėl *Grand Hotel Abi d'Oru* Komisija per paiešką internete nustatė, kad tai yra keturių žvaigždučių viešbutis su 177 kambariais, priimančias šalis bei užsienio klientus.

Priemonės teisėtumas

- (48) Pagalbos schema, apie kurią pranešta Komisijai ir kurią ši patvirtino pagal Reglamento (EB) Nr. 659/99 4 straipsnio 3 dalį, yra valstybės pagalba pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį.
- (49) Panaudojant reikiamas priemones, Sprendimu Nr. 34/73 buvo užtikrintas suderinamumas su 1998 m. gairėmis, kiek tai susiję su pagalbos intensyvumo suderinimu atsižvelgiant į didžiausią ribą, numatytą naujajame regioninės pagalbos žemėlapyje, o Sprendimu Nr. 33/4 buvo užtikrintas skatinamojo poveikio principo laikymasis; dėl šios priežasties Komisija galėjo daryti išvadą, kad į minėtus sprendimus įeinančios taisyklės pradžioje patvirtintos pagalbos schemos N 272/98 nepapildė jokiais naujais elementais.
- (50) Vis dėlto, Komisijos nuomone, 1999 m. Dekretu Nr. 285 įvestos pereinamojo laikotarpio taisyklės galėjo iš dalies pakeisti pradžioje jos patvirtintą schemą. Komisija atkreipia dėmesį, kad iki šiol nėra niekada pasisakiusi apie šias įgyvendinimo priemones, nors ir pripažįsta, kad 1999 m. Dekretas Nr. 285 niekada neįsigaliojo, nes buvo panaikintas Sprendimu Nr. 33/3.
- (51) 2000 m. liepos 27 d., priėmus Sprendimus Nr. 33/4 ir Nr. 33/6, buvo padaryti papildomi schemos N 272/98 pakeitimai. Kaip buvo aprašyta (16–21 punktuose), Sprendimu Nr. 33/6 priemonė, apie kurią pranešta, buvo iš dalies pakeista nesuderinus su Komisijos priimtu sprendimu patvirtinti schemą.
- (52) Kaip nurodyta 38 punkte, Italijos valdžios institucijos tvirtina, kad pranešė Komisijai apie minėtus įgyvendinimo reglamentus, panaudodamos reikiamas priemones.
- (53) Komisija pažymi, kad nacionalinės valdžios institucijos pirmiausia nepranešė apie minėtus sprendimus ir kad Komisija buvo informuota pačių valdžios institucijų, panaudojant reikiamas priemones, jog Sprendimu Nr. 33/4 buvo užtikrintas skatinamojo poveikio principo laikymasis. Vis dėlto Italijos valdžios institucijos, panaudodamos reikiamas priemones, niekada nepranešė Komisijai apie Sprendimą Nr. 33/6, pažeisdamos EB sutarties 88 straipsnio 3 dalį ir bendradarbiavimo išipareigojimą, privalomą pagal Sutarties 10 straipsnį ⁽¹⁾.
- (54) Todėl pagalbos schema, kuri buvo vėliau taikoma priėmus minėtas įgyvendinimo nuostatas, neatitinka pradinio patvirtinamojo Komisijos sprendimo.
- (55) Todėl turi būti laikomi neteisėtais pagalbos projektai, kurių vykdymas buvo pradėtas prieš pateikiant bet kokią pagalbos paraišką.

Suderinamumas

- (56) Nei Italijos valdžios institucijos, nei suinteresuotoji šalis aiškiai nesuabejojo Komisijos 2004 m. vasario 3 d. ir 2006 m. lapkričio 22 d. raštuose pradėti oficialią tyrimo procedūrą išreikštomis abejonėmis. Komisija patvirtina, be kita ko, savo vertinimą, kurio santrauka pateikiama toliau.
- (57) Kaip nurodyta, bent 28 investiciniai projektai buvo pradėti tuo metu, kai toms investicijoms pagalba negalėjo būti skirta pagal aptariamą schemą.
- (58) 1998 m. gairėse reikalaujama, kad visos pagalbos paraiškos būtų pateiktos prieš pradėdant vykdyti projektą.
- (59) Be to, šis reikalavimas yra pakartotas 1998 m. Komisijos sprendime neteikti prieštaravimų dėl regioninės pagalbos schemos, skirtos Italijos viešbučių pramonei – Sardinijos regionui (N 272/98), kuriame aiškiai nustatyta, kad pagalbos gavėjai turėjo paduoti pagalbos paraišką prieš pradėdami vykdyti projektus.
- (60) Be to, panaudodamos reikiamas priemones įsigaliojus 1998 m. gairėms, Italijos valdžios institucijos perdavė Komisijai 2000 m. liepos 27 d. Sprendimą Nr. 33/4, kurio 6 straipsnyje aiškiai nustatyta, kad reikalavimus atitinkančios išlaidos yra tos, kurios patiriamos po finansavimo prašymo pateikimo.
- (61) Reikia priminti, kad pagalbos būtinumo principas yra bendrasis principas, kurį Teismas pripažino *Philip Morris* bylos ⁽²⁾ sprendime, ir kad jis nedviprasmiškai yra esminis elementas siekiant nustatyti, ar įmonių atliktos investicijos atitinka pagalbos reikalavimus pagal 1998 m. gaires. Tiek minėtame Komisijos sprendime, tiek gairėse numatyta, kad finansavimo prašymas turi būti pateiktas prieš pradėdant projektus.

⁽¹⁾ „Kad užtikrintų šios Sutarties ir Bendrijos institucijų nustatytų pareigų vykdymą, valstybės narės imasi visų atitinkamų bendrų ar specialių priemonių. Jos padeda atlikti Bendrijos uždavinius. Jos nesiiima jokių priemonių, kurios gali trukdyti siekti šios Sutarties tikslų.“

⁽²⁾ Byla 730/79, *Philip Morris Holland BV prieš Komisiją*, Rink. 1980, p. 2671, 17 sprendimo punktas: „... turi būti leista valstybėms narėms atlikti mokėjimus, kurie pagerintų įmonės – pagalbos gavėjos – finansinę padėtį, bet nebūtų būtini 92 straipsnio 3 dalyje numatytiems tikslams pasiekti.“

- (62) Italijos valdžios institucijos pažymėjo, kad nacionalinė sistema sukėlė teisėtus lūkesčius dėl teisės gauti subsidijas vien tik pateikus pagalbos paraišką, neatsižvelgiant į tai, ar projektai jau pradėti, ar ne.
- (63) Komisija nelaiko priimtiniu šio argumento, nes sprendime, kuriuo patvirtinama aptariama regioninės pagalbos schema, aiškiai reikalaujama, kad pagalbos paraiška būtų pateikta prieš pradėdant vykdyti projektą.
- (64) Be to, Sprendimas Nr. 33/6 niekada nebuvo perduotas Komisijai, kol nebuvo pateiktas skundas. Iš tikrųjų jis jai buvo perduotas tik 2003 m. balandžio 22 d. pranešime Nr. 5245, įgyvendinant gavus skundą (CP 15/2003) pradėtą procedūrą. Be kita ko, Italijos valdžios institucijų pateiktas teisėtų lūkesčių argumentas nėra priimtinas, atsižvelgiant į tai, kad Komisija nedavė jokių specialių garantijų minėtoms valdžios institucijoms ar trečiosioms suinteresuotosioms šalims, todėl jos logiškai negalėjo turėti jokių teisėtų lūkesčių, kiek šie susiję su nagrinėjamos sąlygos nesilaikymu. Tokia yra nusistovėjusi teismo praktika – teisėtų lūkesčių apsaugos principą gali nurodyti ūkio subjektas, kuriam institucija sukėlė pagrįstus lūkesčius (...). Tačiau šiuo atžvilgiu niekas negali teigti, kad buvo pažeisti teisėti lūkesčiai, nes trūksta tikslių Bendrijos administracijos pateikiamų garantijų⁽¹⁾.
- (65) Be to, Komisija laikosi nuomonės, kad Italijos valdžios institucijų pateikti argumentai, pagal kuriuos skatinamasis poveikis buvo tuo atveju, kai pagalbos gavėjas pateikė pagalbos paraišką prieš prasidedant darbams pagal skirtingą regioninės pagalbos schemą, yra nepriimtini.
- (66) Komisija laikosi nuomonės, kad neįmanoma perkelti skatinamojo poveikio iš vienos schemos į kitą; todėl įmonės pasirinkimas pateikti paraišką pagal vieną ar kitą schemą negali būti priimtas kaip tinkamas pagrindas, rodantis, jog laikomasi skatinamojo poveikio principo. Be kita ko, tos pačios Italijos valdžios institucijos pabrėžė (žr. 43 punktą), kad pagalbos gavėjas dėl to paties projekto negali pateikti daugiau nei vienos paraiškos pagal įvairias schemas, papildomai pabrėždamos, kad regioninės pagalbos schema, nustatyta 1998 m. Regionų įstatymu Nr. 9 (valstybės pagalba N 272/98), ir nacionalinė regioninė pagalbos schema, nustatyta 1992 m. Įstatymu Nr. 488 (valstybės pagalba N 715/99), panaikina viena kitos taikymo galimybę.
- (67) Komisija laikosi nuomonės, kad nacionalinės valdžios institucijų pateikti argumentai, pagal kuriuos skatinamasis poveikis yra, nes subsidijos būtinos banko paskoloms, atsiradusioms laikotarpiu nuo išlaidų susidarymo iki pagalbos išmokėjimo, likviduoti, yra taip pat nepriimtini. Ūkio subjekto pasiryžimas pradėti vykdyti projektą ir imti paskolas išlaidoms finansuoti jokiu būdu neįrodo, kad pagalba yra būtina projektui tęsti ar kad užtikrina skatinamąjį poveikį imtis projekto, kuris kitu atveju nebūtų įvykdytas. Priešingai, ūkio subjekto pasiryžimas pradėti darbus ir prisiimti su projektu susijusią riziką net nepateikus paraiškos pagal atitinkamą schemą rodo, kad pagalba nėra būtina investicijoms skatinti.
- (68) Galiausiai Komisija nelaiko priimtinais su *de minimis* taisykle susijusių argumentų, kuriais remiasi Italijos valdžios institucijos, nes ši taisyklė negali būti naudojama siekiant apeiti gairėse nustatytą išpareigojimą pateikti pagalbos prašymą prieš pradėdant projekto vykdymą, kad būtų laikomasi skatinamojo poveikio principo. Iš tikrųjų turėtų būti svarstoma apskritai viso projekto suma, o ne tik pagalbos dalis, kuri buvo suteikta prieš pagalbos prašymą. Todėl Komisija negali svarstyti galimybės pradinius darbus laikyti atitinkamais reikalavimus pagal *de minimis* taisyklę, netaikant gairėse numatytos nuostatos. Be to, ne tik Italijos valdžios institucijos, apskaičiuodamos *de minimis* ribą, neatsižvelgė į apskritai visus projektus, bet ir tas pats pagalbos gavėjas galėjo būti gavęs pagalbą *de minimis* iš kitų šaltinių – tai yra aspektas, kurio, atrodo, Italijos valdžios institucijos neįvertino.
- (69) Komisija daro išvadą, kad Italijos valdžios institucijos neįrodė, jog pagalbos skyrimas vyko taip, kaip nustatyta sprendime patvirtinti pagalbą. Be to, net išivaizduojant, kad kalbama apie pagalbą veiklai, pagalba vis tiek negalėtų būti laikoma suderinama, nes pagal 1998 m. gaires pagalba veiklai išimties tvarka gali būti suteikta regionams, atitinkantiems EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies a punkte numatytą leidžiančią nukrypti nuostatą. 1998–2006 m. Sardinija buvo tarp regionų, atitinkančių 87 straipsnio 3 dalies a punkto reikalavimus. Vis dėlto, išskyrus pagalbą *de minimis*, pagalba veiklai pagal šią schemą nebuvo patvirtinta. Be to, per šią procedūrą Italijos valdžios institucijos nepateikė detalių, įrodančių, kad pagalba būtų pateisinama kaip pagalba regiono plėtrai ar jo gamtai, ir neįrodė, kad pagalba būtų skirta trūkumams ištaisyti.

(¹) Sujungtos bylos T-132/96 ir T-143/96, *Freistaat Sachsen ir kiti prieš Komisiją*, Rink. 1999, p. II-3663, 300 punktas.

- (70) Be to, Italijos valdžios institucijos nepateikė jokių argumentų, pagal kuriuos aptariama pagalba būtų suderinama su kitomis EB sutarties nuostatomis, teisės aktais dėl valstybės pagalbos arba kitais reglamentais, programomis ar gairėmis.
- (71) Komisija taip pat neišskyrė kito teisinio pagrindo pagalbai patvirtinti. Kaip nurodyta, priemonei negali būti taikoma EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punkte numatyta leidžianti nukrypti nuostata, kuria leidžiama pagalba, skirta palengvinti tam tikros ekonominės veiklos rūšių ar regionų plėtrą, jei tik tai neiškraipo prekybos sąlygų taip, kad būtų prieštaraujama bendrajam interesui. Šiam atvejui taip pat netaikytinos EB sutarties 87 straipsnio 2 dalyje numatytos leidžiančios nukrypti nuostatos, susijusios su individualiems vartotojams suteikta socialinio pobūdžio pagalba, gaivalinių nelaimių ar kitų nepaprastų įvykių padarytai žalai atlyginti skirta pagalba ir tam tikrų Vokietijos Federacinės Respublikos regionų ekonomikai teikiama pagalba. Be kita ko, schema negali būti laikoma bendriems Europos interesams svarbiu projektu ar pagalba, skirta dideliems Italijos ekonominiams sutrikimams pašalinti pagal EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies b punktą. Galiausiai priemone taip pat nesiekama remti kultūros ir paveldo išsaugojimo pagal EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies d punktą.
- (72) Todėl Komisija laiko nesuderinama su bendrąja rinka pagalbą, numanomai suteiktą projektams, kurių vykdymas buvo pradėtas prieš pateikiant pagalbos paraišką pagal 1998 m. Komisijos patvirtintą regioninę pagalbos schemą (atvejis N 272/98), skirtą Sardinijos viešbučių pramonei ir įgyvendintą Sprendimu Nr. 33/6 pagal pirmąjį kvietimą teikti paraiškas.
- (73) Ši nuomonė dėl nesuderinamumo yra taikoma visai pagalbai, suteiktai projektams, kurių reikalavimus atitinkančios išlaidos buvo patirtos prieš pateikiant pagalbos paraišką, ir pagalbai, viršijusiai pagal Reglamento (EB) Nr. 69/2001 2 straipsnį apskaičiuotą sumą *de minimis*, kuria tuo metu galėjo pasinaudoti pagalbos gavėjas pagal susijusias įgyvendinimo priemones, galiojusias pateikiant paraišką.
- 8. IŠVADOS**
- (74) Komisija laikosi nuomonės, kad Italija neteisėtai įgyvendino aptariamą pagalbą, pažeisdama EB sutarties 88 straipsnio 3 dalį.
- (75) Remdamasi savo vertinimu, Komisija daro išvadą, kad pagalba, suteikta minėtiems projektams pagal schemą „1998 m. Regionų įstatymas Nr. 9 – neteisėtas pagalbos N 272/98 taikymas“ remiantis pirmuoju kvietimu teikti paraiškas ir Sprendimu Nr. 33/6, neatitinka 1998 m. valstybės regioninės pagalbos gairėse numatytų sąlygų. Todėl priemonė yra suteikta neteisėtai ir yra nesuderinama su bendrąja rinka pagal EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies a punktą ir pagal EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą.
- (76) Pagal nusistovėjusią praktiką Komisija, remdamasi EB sutarties 87 straipsniu, nurodo pagalbos gavėjui sugrąžinti neteisėtai suteiktą ir pagal EB sutarties 88 straipsnį nesuderinamą pagalbą. Tokia praktika buvo patvirtinta Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/99 14 straipsniu.
- (77) Todėl Italija privalo imtis visų būtinų priemonių pagalbai iš jos gavėjų susigrąžinti. Šiuo tikslu per keturis mėnesius nuo pranešimo apie šį sprendimą Italija turės pareikalauti pagalbos gavėjų sugrąžinti pagalbą.
- (78) Remiantis Reglamento (EB) Nr. 659/99 14 straipsnio 2 dalimi, prie pagal susigrąžinimo sprendimą reikalaujamos grąžinti pagalbos yra pridedamos palūkanos, paskaičiuotos pagal atitinkamą Komisijos nustatytą normą. Palūkanos skaičiuojamos nuo tos dienos, kurią neteisėta pagalba buvo suteikta gavėjams, iki jos susigrąžinimo dienos.
- (79) Palūkanos skaičiuojamos remiantis 2004 m. balandžio 21 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 794/2004, įgyvendinančio Tarybos reglamentą (EB) Nr. 659/1999, nustatantį išsamias EB sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles⁽¹⁾, V skyriaus nuostatomis. Šiuo tikslu Komisija reikalauja Italijos nurodyti potencialiai schema pasinaudojusiems subjektams per keturis mėnesius nuo šio sprendimo sugrąžinti pagalbą kartu su palūkanomis, kaip išsamiau išdėstyta toliau.
- (80) Komisija ragina Italiją suteikti reikalaujamą informaciją pasinaudojant šio sprendimo priede pateikta anketa: sudaryti susijusių pagalbos gavėjų sąrašą ir aiškiai patikslinti planuojamas ir jau taikomas priemones nedelsiant ir veiksmingai susigrąžinti neteisėtą valstybės pagalbą. Komisija prašo Italiją per du mėnesius nuo sprendimo dienos pateikti visus dokumentus, patvirtinančius, kad prasidėjo neteisėtos pagalbos susigrąžinimo iš jos gavėjų procedūra (aplinkraščiai, susigrąžinimo įsakymai ir t. t.),

⁽¹⁾ OL L 140, 2004 4 30, p. 1.

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

4 straipsnis

1 straipsnis

Valstybės pagalba, suteikta pagal 1998 m. Regionų įstatymą Nr. 9 ir Italijos neteisėtai įgyvendinta Sprendimu Nr. 33/6 bei pirmuoju kvietimu teikti paraiškas, yra nesuderinama su bendrąja rinka, jei pagalbos gavėjas pagalbos paraiškos pagal šią schemą nepateikė prieš pradėdamas vykdyti darbus, susijusius su pradinėmis investicijomis projektu.

2 straipsnis

1. Italijos Respublika pradeda susigrąžinti pagal 1 straipsnyje nurodytą schemą suteiktą nesuderinamą pagalbą iš jos gavėjų.

2. Į reikalaujamas grąžinti sumas įeina palūkanos, kurios skaičiuojamos nuo tos dienos, kurią minėtos sumos buvo suteiktos gavėjui, iki jų faktinio susigrąžinimo dienos.

3. Palūkanos apskaičiuojamos remiantis Reglamento (EB) Nr. 794/2004 V skyriumi ir Reglamentu (EB) Nr. 271/2008, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 794/2004.

4. Italijos Respublika nuo šio sprendimo priėmimo dienos panaikina visus dar neatliktus pagalbos pagal 1 straipsnyje nurodytą schemą mokėjimus.

3 straipsnis

1. Pagal 1 straipsnyje nurodytą schemą suteikta pagalba susigrąžinama nedelsiant ir veiksmingai.

2. Italijos Respublika užtikrina, kad šis sprendimas būtų įgyvendintas per keturis mėnesius nuo jo paskelbimo dienos.

1. Per du mėnesius nuo šio sprendimo paskelbimo Italijos Respublika pateikia šią informaciją:

- a) pagal šio sprendimo 1 straipsnyje nurodytą schemą – pagalbą gavusių asmenų sąrašą ir bendrą kiekvieno iš jų gautą pagal schemą pagalbą sumą. Prašyta informacija perduodama užpildant šio sprendimo priede pateiktą anketą;
- b) bendrą iš kiekvieno pagalbos gavėjo susigrąžintą sumą (pagrindinę ir palūkanas);
- c) išsamų priemonių, planuojamų ir jau taikomų šiam sprendimui įgyvendinti, sąrašą;
- d) dokumentus, rodančius, kad pagalbos gavėjams buvo nurodyta sugrąžinti pagalbą.

2. Kol bus susigrąžinta visa pagal šio sprendimo 1 straipsnyje nurodytą schemą suteikta pagalba, Italijos Respublika nuolat praneša Komisijai apie pažangą, padarytą taikant šį sprendimą įgyvendinančias nacionalines priemones. Komisijai pareikalavus, Italijos Respublika nedelsdama pateikia visą reikalaujamą informaciją apie planuojamas ir jau taikomas priemones šiam sprendimui įgyvendinti. Be to, Italijos Respublika suteikia išsamią informaciją apie iš pagalbos gavėjų susigrąžintas pagalbos sumas ir palūkanas.

5 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Italijos Respublikai.

Priimta Briuselyje, 2008 m. liepos 2 d.

Komisijos vardu

Neelie KROES

Komisijos narė

PRIEDAS

Informacija apie Komisijos sprendimo C 1/2004 įgyvendinimą**1. Bendras pagalbos gavėjų skaičius ir bendra reikalaujamos grąžinti pagalbos suma**

1.1. Nurodykite, kaip bus apskaičiuota reikalaujamos grąžinti pagalbos suma atskiriems pagalbos gavėjams:

- pagrindinė suma,
- palūkanos.

1.2. Nurodykite bendrą reikalaujamos grąžinti pagalbos, neteisėtai suteiktos pagal šią schemą, sumą (bendruoju subsidijos ekvivalentu, ... kainomis).

1.3. Nurodykite bendrą pagalbos gavėjų skaičių, iš kurių turi būti išreikalauta pagal šią schemą neteisėtai suteikta pagalba.

2. Pagalbai grąžinti planuojamos ar jau taikomos priemonės

2.1. Nurodykite planuojamas ir jau taikomas priemones, skirtas nedelsiant ir veiksmingai susigrąžinti pagalbą. Taip pat nurodykite, kai tinka, taikomų arba planuojamų priemonių teisinį pagrindą.

2.2. Nurodykite, kada bus baigtas pagalbos susigrąžinimas.

3. Informacija, susijusi su atskirais pagalbos gavėjais

Toliau pateiktoje lentelėje nurodykite kiekvieno pagalbos gavėjo, iš kurio turi būti susigrąžinta pagal schemą neteisėtai suteikta pagalba, duomenis.

Pagalbos gavėjo identifikaciniai duomenys	Bendra pagal schemą gautos pagalbos suma (°)	Bendra susigrąžintinos pagalbos suma (°) (pagrindinė suma)	Bendra grąžinta suma (°)	
			Pagrindinė suma	Palūkanos

(°) Milijonai nacionaline valiuta.